

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1850-07-30)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1850-07-30)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 74. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000043.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann, Bernhard Severin, *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn,*

Sorød. 30te Juli 1850.

Naar De modtager dette Brev som kan betragtes (som en Fortsættelse af Lucies) har De med Guds Hjælp, frisk og glad her oplevet den Fødselsdag, som det forekommer mig De har troet at skulle høitideligholde i en anden Verden. Lad os kun glæde os til hiint Fredens og Frihedens sande Liv, medens vi takke Gud for ethvert Livsaar ogsaa i denne deilige Verden! Gid De endnu i ligesaa smukke, men fredeligere Sommere end denne, maa glæde Dem ved Livet og Kjærligheden i Dem og omkring Dem!

I disse Dage ånde og leve vi kun med vor mageløse Hær paa gamle Dannevirke. Gud give nu det store Fjendskab maa have udblødt sig og en retfærdig Fred maa være tilkæmpet. Vorherres evige Tanke vil naturligviis seire tilsidst. Jeg haaber vist, at vi kæmpe for den og da maae seire med Gud! Jeg priser den Ungdom lykkelig, der kan tage virksom Deel i denne store Kamp. Dens Indtryk paa mig maa nødvendig asspeile sig i hvad der i disse Aar udgaaer fra min Pen. De store Skygger i Tidens Livsbilleder søger jeg at opfattes. 75i Åndens forsonende Lysning. Det mener jeg ogsaa har været Tilfældet med min Prinds Emil — dog derom har Lucie allerede sagt omtrent hvad jeg ogsaa mener. Det er en tragisk psychologisk Skildring af en oprindelig ædel Natur, der maa blive sin egen Nemesis, hvis den virkelig er, hvad der her er forudsat. Var han min Broder, kunde jeg ikke ønske ham en lykkeligere Opløsning paa hans mørke forvirrede Livsforhold, end den jeg har fremstillet.

Og nu Gud give Sandheden Seir og os Alle Fred i den Kjærlighed, der er større og mægtigere end alle Dæmoner i Verden!

Jeg læser i denne Tid i Humboldts Kosmos for at holde Tanken og Forestillingen i den kosmiske Sphære. Dog til rigtig at løfte os ud over Endelighedens Uklarhed maa der vistnok en mægtigere Hæver — og den har vi, Gudske lov, ogsaa!

Tak fordi De faa kjærlig bevarer mig i Deres Erindring! gid jeg stedse maa fremstaae deri med ftørre Lighed med hvad der i min inderste Natur tilhører Åndens og Sandhedens Verden!

Deres hjerteligst hengivne
B. S. Ingemann.